

111 年全國語文競賽原住民族語朗讀 【茂林魯凱語】 高中學生組 編號 4 號

aberele dovDavece kumasungu

tutédra na kua na sapaiguli tarngesa kiki dovDavece, tédra
na leséli, mathé ngo ngo kiki ki dredremeli. mta tleke, smanga la
iké odomo kidredremeli.

muili nga madro nangatu, mnanneke ku mablebese, margi kdredreli
cengle kiki na dremare. maragi kidredreli, besbesse tmacali nikéli kne na
maka vie nenga makiki.

sivirili dovDavece mathngeda zikang. makasi tékalila. amuli kiki.
markeme akuldru kiki na pakdredremeli. mat telike kibesbes legleggre.
isipéle amé kiki cengle ico akulu dru kiki. maku li cengle mia. mukani
bsibsi kapingili isivili sakura kiki markeme. uwadra ace ngela li erenge.

sakénga kiki dria ingedele. pacenge cengele nga ngatu akuludru maka
erenge nga aména gara cua ni na pelenge. sakura kiki akuldru,
ukurungu iluluepe dremare, masungu icengele made lrimanga iduru made
koko magari kiki. supudake avétha tlubucunga, pele nga psopara kua.

irigu kiki apidakali warigu kiki iduru kiki mananieke titire abali kukuli.

pakcimo nga, maragi na viene, matatédranga kurungu. nga, bua! laka
iké nga kiki dali blintawa. walebe kua nina cici ngale. dremare mubule ibse

hse domukua “vlake! mudana, madunga “tang yan” nikane yali sua.”

bicilingi li apitubin kua.

走路回家的夜晚

夜晚，我獨自的漫步著，心情煩躁。卻沒有一個朋友能訴說。

來到樹林，呼吸着新鮮的空氣，讓我的心情舒暢了許多。我想一直待在這裡。

過了許久，我原路返回。可是我迷了路。我越想越害怕，刮過來的冷風凍得我發抖。過了一會，我好像看見了人影，我十分驚恐，接著一陣風吹來，我嚇得直打哆嗦，而影子竟消失不見。

我就這樣呆呆地站立著，默默地注視着四周，樹林裡陰森可怕，我感到無比的害怕。接著烏雲遮住了月光，天空慢慢的變暗，最後暗到伸手不見五指。我想要呼喊，卻發現自己發不出聲音來。我開始拔腿狂奔，不管一切，死命的往前跑。一邊跑，也一邊想著「上帝救我…」。

不知道這樣跑了多久，我開始覺得上氣不接下氣，也覺得自己的雙腿酸痛無力。

突然之間，天氣好轉，烏雲散去，星星月亮都露出臉來，風也漸漸地停了。這時，我發現自己站在家門口！媽媽打開門，看見了我，溫柔的說：「孩子！快進來，我煮好了湯圓，正等著你回來吃呢！」這一瞬間，我的眼眶紅了。